

Пошто је тако често у употреби, предлажем да Народна банка изда новчаницу од 3.000 динара. Овом практичном предлогу сатиричара Радивоја Бојичића додао бих само анекс да на тој новчаници са предње стране буде лик Александра Вучића, а са друге српска шајкача окренута наопако – први је у тој цифри формулисао меру милостиње власти и цену душе овог народа, док би шајкача била симбол нашег пристанка да постанемо просјаци, то јест корисници мрвица са владаровог стола које одлама од наше заједничке погаче а које ћемо, свакако, вратити назад са каматом.

Истина да се економског модела званог „три хиљаде за госпођу/господина“ први досетио Драган Марковић Палма, али је тај, у међувремену, патентирао још понешто па није упутно да га трпамо на ову банкноту – може евентуално на неку другу чија вредност би била еквивалент бунга бунга „робе“ која је њом плаћана.

Те фамозне три хиљаде динара – у међувремену беху и три кутије витамина – постале су, у најмању руку, персонификација нетактичности, нека врста подсмеха власти поданицима и плаћеног понижења грађана, без обзира на чињеницу колико то мало новца некеме значило а, на жалост, значи многима. Тај гест, који се представља као добротинство државе, постаје манир масовног корупционаштва, нездрав, непримерен и понижавајући облик помоћи и то не зато што се ради о малом износу новца, већ због стварних мотива, начина на који се реализује и осећаја које изазива код већине људи који то добијају.

